

ĐỀ THI CHÍNH THỨC
(Đề thi có 02 trang)

Họ và tên thí sinh
Số báo danh

I. ĐỌC HIỂU (4,0 điểm)

Đọc văn bản sau:

Bà ốm

3

Vũ Tú Nam*

Loan tưởng bà nội chi bị cảm cúm sơ sơ. Thế mà chiều hôm ấy, Loan đi học về, giặt mình thấy mẹ rơm rớm nước mắt báo bố và bác Xuân đã cáng bà đi cấp cứu ở bệnh viện huyện. Suốt đêm, mẹ và Loan ít ngủ, thương bà, lo cho bà.

Hôm sau, bố ở huyện về, báo tin bà đã tỉnh, không có gì đáng ngại nữa. Bà dặn Loan phải chăm học, nhớ cho mái mơ ăn thêm rau (nó thích ăn rau răm) và nhốt riêng con gà ri ra, kéo nó hay bị con gà khác bắt nạt, tội nghiệp nó.

Ôi, mới vắng bà có mấy ngày mà đàn gà cứ ngơ ngác cả ra. Bà chăm chúng nó thế, thảo nào! Còn Loan thì nhìn vào đâu, sờ vào cái gì cũng thấy thiếu bà. Cái bình voi ăn trâu của bà kia. Cái chổi bà thường luôn tay quét. Cái rế, cái nôi, cái rổ bát, bao giờ cũng chùi cũng xếp gọn gàng.

Đến cây cối ngoài vườn cũng nhớ bà, các ngọn mướp cứ ngóc đầu lên chờ đợi được bàn tay bà tưới tắm. Cái giường bà nằm mà sao trống vắng buồn thiu, con cóc ở tít trong gằm cũng như sốt ruột, cứ nhảy ra rồi lại nhảy vào.

Vì phải đi thi, Loan không lên huyện thăm bà được. Nó chọn đúng mười quả trứng gà tươi nhất, do con gà mái hoa của nó đẻ - gửi bố mang đi biếu bà. Nó không quên viết gửi bà mấy chữ:

Bà yêu quý của cháu.

Bà cứ yên tâm chữa bệnh, mẹ cháu mái làm đồng, cháu tưới vườn và chăm đàn gà đúng như lời bà dặn. Cháu làm bài thi tốt lắm, bà ạ.

Cháu Loan của bà.

Trong thư nó không nói gì về mười quả trứng nó đã gửi biếu bà cả. Nó vốn là đứa trẻ tế nhị. Hôm ấy đúng ngày Chủ nhật, bố đón bà ở bệnh viện huyện về. Bà còn xanh lắm, tay phải chống gậy, nhưng bà cười từ ngoài sân cười vào. Loan chạy ra ôm lấy bà, giụi đầu vào ngực áo bà, khóc òa lên. Bà xoa xoa tóc Loan mắng yêu:

- Bố mày! Bà có chết đâu mà khóc! Nín đi, bà cho quả đây...

Loan nắm lấy tay bà, dặt bà vào giường. Bà bảo bố đưa cho bà cái bị. Bà xếp ra hai quả cam, sáu quả chuối và năm quả trứng gà. Bà bảo:

- Đây bà thương cho... Nín đi, nín đi nào!...

Loan ngược nhìn bà, khúc khích cười, nhưng miệng nó cười, mà mắt thì vẫn khóc. Vì nó biết bà đã dành dụm không ăn hết trứng và các thứ quà của nó cùng mọi người gửi biếu bà. Bà ơi, cháu yêu bà, cháu thương bà quá!
(theo *Những truyện hay viết cho thiếu nhi*, NXB Kim Đồng, 2019, tr 215-217)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1 (0,75 điểm): Xác định ngôi kể trong văn bản trên.

Câu 2 (0,75 điểm): Khi không lên huyện thăm bà được, Loan đã gửi cho bà những gì?

Câu 3 (1,0 điểm): Nêu tác dụng của biện pháp nhân hóa trong những câu sau:

Đến cây cối ngoài vườn cũng nhớ bà, các ngọn mướp cứ ngóc đầu lên chờ đợi được bàn tay bà tưới tắm. Cái giường bà nằm mà sao trông vắng buồn thiu, con cóc ở tít trong gầm cũng như sốt ruột, cứ nháy ra rồi lại nháy vào.

Câu 4 (1,0 điểm): Người bà trong câu chuyện trên là người như thế nào?

Câu 5 (0,5 điểm): Thông điệp nào từ câu chuyện trên có ý nghĩa nhất với em? Vì sao?

II. VIẾT

Câu 1 (2,0 điểm):

Viết đoạn văn nghị luận (khoảng 300 chữ) phân tích tâm trạng của nhân vật Loan trong văn bản *Bà ốm* ở phần Đọc hiểu.

Câu 2 (4,0 điểm):

Với góc nhìn của một người trẻ, em hãy viết một bài văn nghị luận trình bày suy nghĩ về sự cần thiết của việc phát huy trí tưởng tượng của giới trẻ hiện nay.

----- HẾT -----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Giám thị không giải thích gì thêm.

Chữ kí của Giám thị 1:..... Chữ kí của Giám thị 2:.....

* Vũ Tú Nam (1929-2020) là nhà văn có nhiều thành công trong sự nghiệp văn chương. Ông viết truyện ngắn, kí và thơ nhưng sở trường là truyện ngắn. Những áng văn của ông đẹp, giàu cảm xúc, cô đọng được viết nên từ chính tấm lòng yêu quý và trân trọng thế hệ trẻ. Năm 2001, ông được trao tặng Giải thưởng Nhà nước về văn học và nghệ thuật.